

Šumický zpravodaj

Vydává Obecní úřad Šumice a team serveru Sumice.cz | 2/2006

V TOMTO ČÍSLE NAJDETE:

Za starostou na káféčko

Rybářské závody

Nečekaná návštěva

Toho času v Tanzánii

Volaly volby

Projekt Sokrates-Comenius

Farní výlet do Lurd

Info od Besedníků

Pěvecká soutěž Šumi šou

Informace z muzea

Zpráva fotbalového oddílu

Úvodník

Dobrý den, Ahoj

Dobří holubi se vracují, jak bylo slíbeno minule. Spoluobčanky a Spoluobčané, do vašich schránek bylo opět vhozeno oficiální informační periodikum obce Šumice Šumický zpravodaj. Pro toto letní číslo jsme pro vás uspořádali další zajímavé články, které, jak věříme, zaujmou bez újmy nejedno oko, pobaví a dostatečně zpraví o tom, co se nejen v naší obci důležitého přihodilo nebo co se momentálně děje.

Práce to přece nebyla, jak se může z letmé pozice zdát, jednoduchá. Finální přípravy nás zastihly v dobách úspěchaných a pro jednoho člena i v čase nepřízně zdraví. Je ale nemyslitelné, že bychom my stvořili něco za týden. První článek byl dokonce sepsán již týž večer, co vyšlo „naše“ jarní dítko. Jak se říká: práce až nad hlavu, vždy čeká hlavně po tom, když už jsou všechny příspěvky hotovy, to znamená napsány. Pak následují korektury, editace, sazby - věřte je toho moc, ba dokonce, přiznáme, i neshody, ale těch není tak moc.

Tím jsme se vám, tak nějak pokusili nastínit, v čem naše práce spočívá/ala. Budeme rádi, když jsi u vás všech, vážení a milí, získáme či upevníme již započatou vaši důvěru. Tak vám navíc budeme i vděční. Analogicky bychom chtěli vyjádřit obrovský dík panu starostovi za všechno potřebné a všem hostům v tomto zpravodaji za příspěvky.

Poprvé máte taky možnost využít soutěže kterou jsme pro vás připravili. Jedná se anketu která nám pomůže při dalším rozvoji tohoto zpravodaje.

Koncem úvodu si vám všem ještě dovolujeme vyjádřit přání příjemného prožití letních dnů, hodně Slunce a hezké vzpomínky, o kterých si ještě za pár let budete vyprávět s úsměvem na rtech a s hřejivým pocitem ve vaší duši.

redakce X

Za starostou na kafičko

Na poprvé něco chybělo. Něco- co by měla každá tiskovina jaksepatří obsahovat, něco- co trošku zosobní a zpestří ducha SZ - rozhovor! Pomoci něho vám budeme přinášet nějakou tu informaci na aktuální téma. V současné době jsme za aktuální věc zvolili stavbu nové silnice a povolební situaci. Domluvili jsme se s panem starostou a výsledek naší schůzky si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

► Máme po volbách. Co říkáte na vývoj?

Tak tato situace se mi vůbec nelíbí a nejsem s ní spokojený. Volební výsledek je bohužel patový a podle mě to bude mít dopad na celou Českou republiku, na obce a na každého z nás. Myslím si, že nastala nejhorší možná situace, ale uvidíme, jak se to všechno vyvine. Kazí to celkový dojem na Českou republiku z venku.

► Bývalý starosta a v posledních čtyřech letech taky poslanec pan Hovorka se znovu dostal do Poslanecké sněmovny.

Nás může těšit, že aspoň náš občan a bývalý starosta se opět do Parlamentu dostal z druhého místa na kandidátce KDÚ-ČSL a věřím, že jako šumický patriot nám zase v mnoha věcech pomůže.

► Když jsme u těch voleb parlamentních, tak na podzim se chystají komunální volby. Jak se připravujete a je již znám nějaký přehled stran?

Zatím je ještě času dost, protože volby by se měli konat někdy koncem října a začátkem listopadu. Záleží, kdy je prezident vypíše. Nemám dosud žádné zprávy, kdo by se v nich mohl ucházet. Určitě si myslím, že půjde o strany KDÚ-ČSL, KSČM a Nezávislí, které sestaví kandidátku a vytvoří určitý plán. Ty se zúčastňovali vždycky. Nelze v tomto směru čekat nějaké překvapení.

► Vy se kandidovat chystáte?

No, uvidíme, ale asi ano. Bude to záležet ještě na tom, zda se jako Nezávislí dohodneme a vybereme těch 15 lidí, které jsou potřeba, abychom nešli do nějaké situace a nedopadlo to jako v celostátních volbách. To bych tedy nerad.

► Přejdeme na aktuální téma u nás v Šumicích. Na tabulích, které informují o stavbě silnice v průtahu obcí, je napsán termín dokončení září 2007. Slyšeli jsme však, že to bude dřív. Je to pravda?

Ano, je to pravda. Je to takový termín, které uzavřelo ředitelství silnic, protože oni tuto stavbu provádějí. Obec vykonává jen opravu chodníků, autobusové zástavky o ostatní práce mimo cestu. A ředitelství silnic má uzavřenou smlouvu se společností PSVS na tuto

Adresa redakce:

Šumický zpravodaj
Obecní úřad Šumice
Šumice 400
687 31

Email na redakci:

team@sumice.cz

Redaktoři:

Vilém Jurek
vilem.j@gmail.com

Pavel Horalík
lennyh@centrum.cz

Lubomír Borýsek
lubomir@borysek.com

Titulní strana:

Pavel Horalík

Sazba a grafika:

Lubomír Borýsek

Vydavatel:

Obecní úřad Šumice

Tisk:

Cicero plus, spol. s r.o.

Online zpravodaj:

<http://www.sumice.cz>

Počet výtisků:

500 ks

dobu. Protože uzavírka silnice je do 24. října a já věřím a mám ubezpečení od hejtmana a odboru dopravy Zlínského kraje, ředitelství silnic a všech ostatních, že ta cesta skutečně bude dokončena v letošním roce. Financovaná bude až příští rok. Ale to je právě ta smlouva mezi tím ředitelstvím a PSVS. Takže určitě to bude do konce tohoto roku hotové a cesta bude průjezdná.

► **Jaká je situace k dnešnímu dni (9. června 2006 - pozn.red.)?**

K dnešnímu dni jsme vlastně dokončili první úsek a 16. června, ale ještě se musíme dohodnout, bude zřejmě zahájena druhá část. Cesta bude uzavřena od odbočky na farmu až ke konci obce a objížďka bude zase po vedlejší cestě na Malé straně až vlastně kolem mého domu. Tady bude doprava řízena semaforem, protože je zde užší vozovka a auta

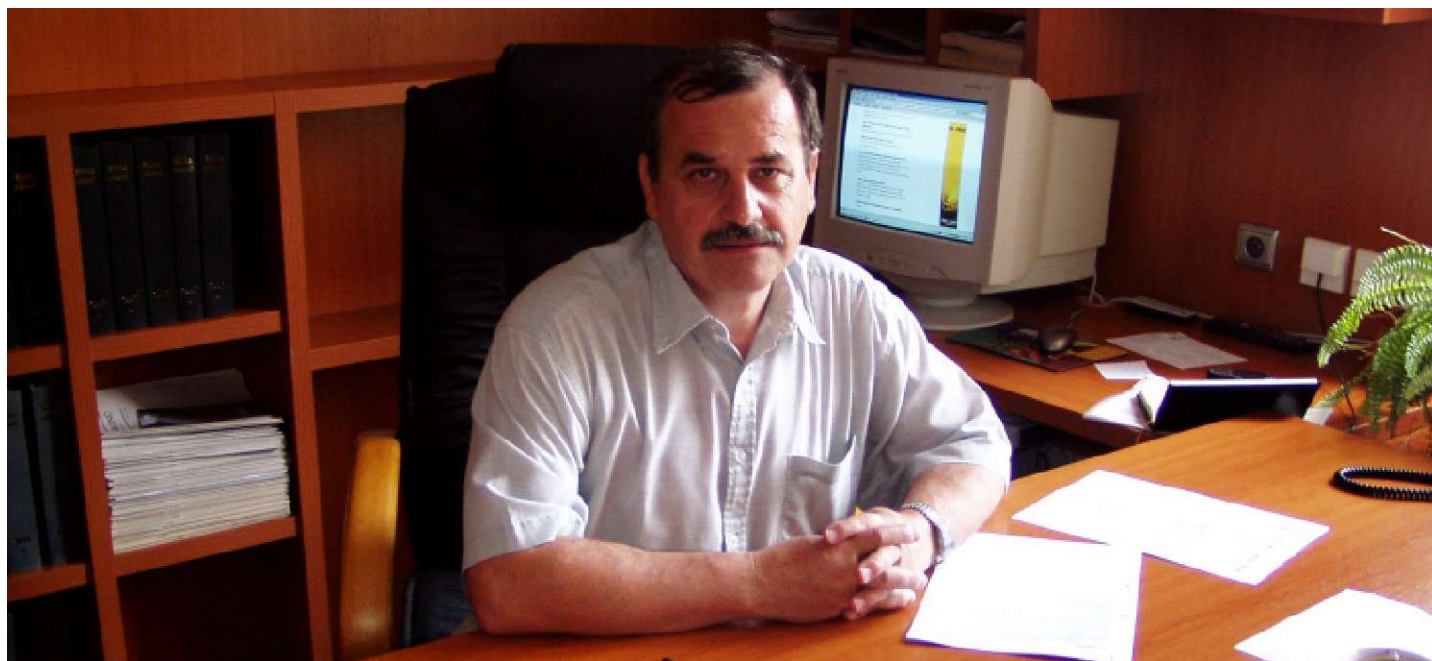
řít na rovinu. Když se na to 53 let vůbec nešáhlo, tato nová určitě takovou dobu nevydrží, ale velkým problémem byl hluk, který byl srovnatelný s Prahou nad Václavským náměstím!

► **Šířka zůstane zachována?**

Místa bude užší, někde se rozšíří. Hlavně v části u ostrůvků. Norma silnic je teď 7 metrů, ale silnici platí Ředitelství silnic Zlínského kraje. My kdybychom chtěli širší, museli bychom si ji sami zaplatit.

► **Zpomalovací ostrůvky?**

Ostrůvky jsou na zpomalování. Černé zprávy hovoří o tom, že zde řidiči budou jezdit ještě rychleji, než jezdili. Nechali jsme se inspirovat Rakouskem a doufáme, že to bude alespoň menší překážka a řidiči budou nuceni zpomalit. Je to jediná možnost, jak je přibrzdit nebo alespoň trochu zastavit.

by měla problém se vyhnout. Zhruba po měsíci budou firmou SMO Otrokovice, která tyto práce provádí pro nás a které platí obec, dodělány chodníky, nájezdy, výjezdy na komunikaci a hrubé práce. Jedná se o částku 12 milionů korun. Poté bude zprovozněn první úsek nové cesty.

(...Ředitelství silnic platí 18 milionů Korun za samotnou vozovku. Obec zaplatí 12 milionů Korun za obrubníky, chodníky, autobusové zastávky, ostrůvky, ukazatel rychlosti a další...)

► **Vyskytly se nějaké stížnosti nebo problémy?**

Stížnosti žádné. Spíše na tu dopravu, že občas projede nákladák nebo kamion, ale to neuhlídáme. Já se snažím spolupracovat s policií, aby to aspoň trochu hlídali. Jinak nějaké drobnosti jsou. Musíme to všichni chvilku vydržet a obrnit se trpělivostí. Cesta bude pěkná, nová a bude sloužit svému účelu.

► **A co kostky?**

Kostky, to je kapitola sama o sobě. Já jsem statečně bojoval s Ředitelstvím silnic, ale je to jejich majetek. Je o to eminentní zájem. Měl jsem zde velké množství telefonátů. Lidé sem chodili, mysleli si, že je to obce, ale naše není nic. Já jsem získal aspoň pár fůr na autobusové zastávky, ostrůvky. Chtěl bych ještě zakostkovat kolem kostela nebo parkoviště. Ale jinak je vše Ředitelství silnic.

► **Jak byla cesta vlastně stará?**

Dodělala se v roce 1953. Tedy 53 let. Byla krásná, to se musí

► **Kde budou autobusové zastávky?**

Jedna se od Prioru přemístila vedle tělocvičny a druhá je zachována na stejném místě zase naproti Prioru. Další bude u Večerky a druhá bude zase naproti.

...Ještě jsem zapomněl na to, že mám projekt na i park vedle silnice. Až se situace kolem silnice uklidní a zkusím sehnat peníze Park se trochu poupraví a zkulturní. To je další plán v dalších 4 letech...

► **Když jsme u cesty- před čtyřmi roky před volbami se uvažovalo, že se bude stavět nějaká cyklistická stezka kolem Olšavy směrem na Újezdec. Jak se tato akce vyvíjí?**

Ano, když jsme tvořili nějaký volební program před čtyřmi roky, uvažovali jsme, že vybudujeme nějakou cyklostezku. Ale je to v takovém stádiu, že na tom teď sice pracujeme, veškerý štěr z cesty tam dáváme a snažím se tuto trasu zkulturnit a rozšířit. Problém je ale v tom, že se nemůže začít intenzivněji pracovat, jelikož toto území není v územním plánu. Už 3/4 roku pracujeme na změně tohoto územního plánu. Je to velmi zdoluhavá a namáhavá práce. Ale jsme již před dokončením (je tam asi 40 razítek) a blížíme se k cíli. Já věřím, že potom na to můžeme přistoupit. Podle mého názoru cyklistů stále přibývá a ta cesta je hodně frekventovaná. Alespoň tímto způsobem se tedy snažíme trochu ji zlepšit a poupravit.

► **Chystají se nějaké další projekty proti zaplavlávání a odklonu vod s polí?**

Ano, chystáme další dva projekty. Jak jsme udělali příkop v Malém poli ve spodní části, tak plánujeme udělat i horní část, protože tam pracujeme na těch inženýrských sítích a voda by zde mohla ohrozit ty nově postavené domy. Takže děláme projekt na tuto část. V současnosti máme svedenou veškerou vodu ze té spodní poloviny do Olšavy. Mimochodem, teď jsou tam škody v hodnotě 300 tisíc Korun díky povodním a vodě, která tekla z polí v nedávném období větších srážek. Já jsem tuto škodu nahlásil a měl bych dostat vyrozumění od ministerstva, zda nám ji uhradí či ne. Takže teď pracujeme na projektu horní části, kde chceme tyto vody s polí svést do rybníka v Hradské. Dalším druhým projektem je v Mrtvé uličce tekoucí voda v období tání nebo dešťů naproti domu pana Žampacha. Plánujeme zde vytvořit taky nějaký záchytný příkop, který tuto vodu odvede mimo obec

► Jaké další projekty, kromě těch protipovodňových, máte v plánu realizovat?

No, ještě je v plánu víceúčelové sportovní hřiště na asfaltové ploše na hřišti. Tato asfaltová plocha by se zrušila a byla by zde nainstalovaná umělá tráva. A dále ještě dům s chráněnými byty. Ale to až v příštích čtyřech letech, pokud se nám zde podaří znovu dostat. Šlo by o stavbu na Válkově u hlavní silnice. Je to hezké místo a já si myslím, že důchodců a starých lidí bude tady na venkově přibývat. Je potřeba něco podobného v obci určitě vybudovat. Mám představu, že by se jednalo přibližně o 20 menších bytů, aby zde tito lidé měli odpočinek a ve stáří o ně bylo dobře postaráno.

► Jak vypadá situace s čističkou odpadních vod?

Tady ta situace pořád tápe, ale nejedná se o naši vinu. Jestli víte, tak jsme se chtěli připojit na čističku odpadních vod v Uherském Brodě přivaděčem. Měli jsme souhlasy téměř všech lidí. Chyběli nám jenom dva souhlasy jedná paní a její sestry, ale s nimi se nám nepodařilo se žádným způsobem dohodnout. Tím to tedy vše zkrachovalo. A teď jsme nuceni začít znovu od začátku. Projekt byl totiž navržen z levé strany Olšavy na Újezdec. Teď se musí vše překreslovat. Máme tedy nový projekt. Musíme získat nové souhlasy. Doufám, že teď již nenarazíme na další problémy. Pokud toto nevyjde, museli bychom uvažovat o výstavbě čističky v Šumicích, která je finančně velmi náročná. Ale mám zprávy odborníků a ti říkají, že je lépe se připojit na Uherskobrodskou, která v současnosti pracuje na 50%. A tam jediné přivítají, že se na ně připojíme.

► Nebo kořenová čistička, jaká je například v Hostětíně. Když už jsme u toho, co třeba centrální výtopna?

Tady ne. Máme zde plyn. I když se zdražil a lidé znovu začali topit všelijakými palivy, které znečišťují životní prostředí a vzduch, což nás velmi trápí. Ale tady se ta výtopna opravdu nepředpokládá.

► Znečišťování. Zaznamenali jsme, že byly zprávy, že lidé házejí do Olšavy nějaký nepořádek.

Ano, hlásili jsme to. Já tu mám zprávy nebo mi lidé volají, že tam někteří házejí například větve, trávu, seno a dokonce tam byla viděna i mrtvá kočka a pes. Vůbec se mi to nelíbí. Lidé z toho dělají stoku!

Ačkoliv jsem byl sám podivný, když tady asi před dvěma měsíci dělali rozbor a říkali mi, že je to tedy podstatně lepší než před revolucí, kdy to byla opravdu stoka v tom pravém slova smyslu! Je to asi i důsledkem toho, že nefungují některé podniky, které ji znečišťovaly. Ale ta situace s těmi haluzemi, trávami a senem je opravdu taková. A ty zvířata mě už opravdu vyprovokovaly k tomu, že jsme museli zakročit alespoň formou hlášení v místním rozhlase a apelovali na lidi.

► V tomto zpravodaji si lidé budou moci taky přečíst o nepořádku v přírodě, autobateriích, sprejích a vysypaném smetí na lesních a polních cestách. To asi obec neschvaluje sypání těchto odpadů do cest? Je to všechno černota, že?

Obec to schválí jen opravdu ve výjimečných případech, ale většinou se jedná o černotu a samé nás to děsí, když platíme nehorázné peníze a snažíme se na lidi apelovat. Popelnice jsme rozšířili, kontejnery. Každý měsíc se vyváží vany ze sběrného dvora. 1 400 000 Kč jsme zaplatili za tyto náklady na odpad a ještě se tomu neubráníme, aby někdo někde něco nevyvezl. Je to hrůza! Tyto baterky a další nebezpečné odpady vybíráme 2x za rok. Teď již je ve sběrném dvoře speciální uzavřená nádoba na celý rok, ale lidé jsou prostě takoví. Bylo to v nich a budeme je dlouho učit, alespoň jednu generaci, než si zvyknou. Ale je to špatné! Tady se snažíme, aby sběrný dvůr pracoval dobře a myslím si, že také pracuje. Výběr odpadu je zdarma, což je rarita, protože všude jinde se za sběr platí!

► Teď téma granát. O co se jednalo?

Jak chodím kolem silnice a fotím, tak jsem jednou odpoledne tak šel a pan Máčalík na mě volal, že našel granát u Jančářků. Pan Máčalík rozebíral stodolu a já jsem se v bláhové představě šel na to opravdu podívat a zrovna jej z 10 cm vyfotil. A opravdu to byl dělostřelecký granát, ostrý, z 1. světové války, ráže 75mm a když jsem se dozvěděl, že to byl opravdový granát a ne žádná sranda, tak se mi trochu i podlomila kolena.

► Jak se těšíte na léto?

Já velmi, protože jsem už unavený. Neměl jsem už dovolenou asi 4 měsíce. Je to opravdu zápráh. Už se těším. Jezdím vždýcky v září na týden do Chorvatska na dovolenou. Zvláště po letošní zimě, která byla dlouhá a nepříjemná.

redakce X

UPOZORNĚNÍ

Obecní úřad Šumice oznamuje všem občanům, že v prázdninových dnech budou popelnice vyváženy každý týden. Také žádá všechny občany dolního konce, aby byli ohleduplní a neparkovali jejich vozidla na místní komunikaci, která v současné době slouží jako objížďka hlavní cesty. Děkujeme

Rybářské závody

První májový den, za deštivého počasí odstartovala na šumickém rybníku nová obecní tradice – dětské rybářské závody. Alespoň podle organizátorů tomu vše nasvědčuje.

Z 40 možných přihlášených dětí se i přes nepřízeň počasí dostavilo na (nový) šumický rybník 34 mladých rybářů ve věku od 5 do 15 let. Jelikož se rybářské závody konaly pod záštitou uherskobrodské rybářské organizace Plaváček, sešli se rybáři z celého brodského okolí. Organizátoři si nemůžou stěžovat ani na nezájem sponzorů. Podařilo se sehnat dary a ceny pro rybaře v celkové hodnotě 25 000,- Kč a tím se upustilo od původního plánu vybírat startovné.

Osmá hodina ranní byla pokynem pro organizátory, aby odstartovali závody a rybáři mohli začít měřit síly s ostatními soupeři. I přes veškerou snahu, kterou účastníci vydali v podobě různých nástrah, odlišných technik lovu

Podařilo se sehnat dary a ceny pro rybaře v celkové hodnotě 25 000,- Kč

nebo svých zkušeností se nepodařilo v první hodině ulovit větší rybu. Postupem času se objevovalo stále více úlovků a rivalita začala sílit. O půl 11 skončila první část a následovala výměna stran pro objektivnost závodů. Soutěžící dostali občerstvení a v 11 hodin se pokračovalo v rybolovu.

Druhá část přinesla sebou více napětí, více úlovků a nikdo do poslední minuty nevěděl, kdo vyhraje. Konec soutěže přinesl celkem 28 ulovených kaprů a všechny ulovené ryby putovaly zpět do vody. Největší kapr měřil 46cm. A jak by první ročník zhodnotil jeho pořadatel Jan Sluka? „První ročník se vydařil a rádi bychom pokračovali v dalších letech. Hlavním cílem je vytvořit u mladých rybářů kladný vztah k rybám a přírodě.“ Na závěr je potřeba ještě dodat, že i když vítězové jsou pouze 3, tak žádný soutěžící neodešel z prázdnou - každý dostal dárkový balíček, který obsahoval návnadu na ryby.

- lb - X

VÝSLEDKY

- 1.místo: Jiřík Miroslav, Šumice 157
- 2.místo: Kočica Michal, Suchá Loz 126
- 3.místo: Mikševá Aneta, Uh.Brod 2216

Největší ulovená ryba: kapr, 46cm (chytil Hauerland Jiří, Rudice)
Nejmenší ulovená ryba: karas, 9,5cm (chytil Kňazík O.,Újezdec)

Celkový počet ulovených ryb - 28 kaprů

Nečekaná návštěva

K čapímu páru, hnízdicím na sloupu elektrického vedení u Pipalova mlýna, bych rád přidal (zřejmě) pár další. Nebude se však jednat o čápa bílého, nýbrž o čápa černého.

Od tohoto roku mapuji biotopy a krajinu na území kolem Ovčírky a obecních rybníků - „jezer“. Pokud se všeobecně poštěstí a ušetřím trochu času, nalézám se pravidelně někde v lese nebo na louce co chvíli. Prolézám všemožné houštiny, brodím se v potoce nebo ve dvoumetrových kopřivách.

Na konci května jsem se vydal na svou pravidelnou projížďku na kole za účelem, abych se nejen trochu „provětral“, ale i proto, abych si ověřil nějaké stromy. Náhle spatřím, když tak jedu po cestě směrem na Rudice, cosi černého v korytě Ovčírky. Najednou se to vzneslo a já jsem si myslel, že je to nějaký velký dravec. Nebyl. Ono „TO“ byl čáp černý. Hned jsem přidal do pedálů. On stále letěl, až mi zmizel někde v lese.

Je možné, že není takříkajíc náš. Hnízdo má třeba postavené někde úplně jinde. Ani nevím, zda-li to byl čapí samec nebo samice? Zálet takového čápa může být i mnoho kilometrů. Prostě tam tenkrát byl a dívali jsme se na sebe. Škoda, neměl jsem tenkrát foťák. Máme tu objev dalšího bohatství přírody. K žabce kuňce nám přibyl pan čáp černý. A tak my musíme být opět hrdí, že se na území Šumic vyskytují dva druhy čápa.

- vil - X

Toho času v Tanzánii

Vydavatelé Šumického zpravodaje mě požádali, abych napsal pár slov o své „misi“ ve východoafrické Tanzánii, což jsem s povděkem přijal, neboť mi to dá možnost dát vám více informací o mé tamní práci.

Proč Afrika?

Pro odjezd do Afriky jsem se rozhodl v Anglii, kam jsem odjel za prací a kde jsem si na cestu víceméně vydělal. Jednoho večera jsem se při zírání do úplňku zkrátka rozhodl, že chci jet do Afriky. A když už tam pojeďu, nechci být obyčejným turistou, ale jako dobrovolník pomáhat druhým.

Během krátké doby jsem si na internetu vyhledal organizace zabývající se pobytem dobrovolníků v zahraničí a zvolil jsem jednu americkou. Vyberete si zemi, období, zaplatíte a jedete. Velké dobročinné organizace většinou platbu nepožadují, ale na oplátku se musíte uvázat na delší období, většinou je to minimálně 1 rok. To se mně zdálo hodně, navíc, když jsem nevěděl, do čeho jdu. A tak jsem si to raději zaplatil a odjel do Tanzanie na 3 měsíce. S agenturou jsem moc spokojený nebyl, už bych jejich služeb nikdy nevyužil, ale nějak jsem začít musel.

Setkání s realitou

První týdný v Tanzánii pro mě byly kulturní šok, spoustu věcí jsem nemohl strávit, horko mně deptalo, chudoba je vidět na každém kroku, nepořádek všude, navíc mě několikrát okradli, dokonce unesli v autě, ale spíš než by mě to pokořilo, tak mě to všechno posílilo a přidalo zkušeností. A že jsem člověk velmi adaptibilní, začal jsem si zvykat, zapomněl na hořkost a začal jsem se aktivně věnovat práci s dětmi ve škole a v sirotčinci.

Ráno školka (a škola), odpoledne sirotčinec, vzdálený asi půl hodiny místní dopravou. Bydlel jsem s další dobrovolnicí z Kanady u místní lékařky v jihozápadní části Tanzanie, v chudé zemědělské oblasti. Jídlo základní, koupel ve studené vodě z kýblu, jediným luxusem byla snad jen moskytiéra nad postelí, věc v tropech rozhodně vhodná.

S postupujícím časem jsem se začal lépe seznamovat s jednotlivými dětmi i lidmi kolem (ředitel školy, učitelé, „matrony“ v sirotčinci, atd.), oči začaly vnímat krásu kolem a mně se tam líbilo víc a víc. Jedno období jsem žil jen z 1 dolaru denně, ale nemyslím si, že bych nějak extrémně strádal. Jednomu stačí k životu velice málo a peníze vás samy o sobě šťastnými neudělají. Rodiče mně posléze poslali nějaké finance a s nimi i peníze, které vybrali oni a známí a které jsem s radostí mohl použít na různé projekty, jako např. stavba prolézaček a houpaček pro děti, koupě učebních pomůcek, úhrada výletů sirotkům apod. Už při téhle první sbírce přispívali i Šumičané.

Návrat na místo činu

Následující rok mně to táhlo opět nazpátek, na stejné místo. Tentokrát jsem ovšem nemusel platit nepoctivým agenturám, ubytování mi poskytla zadarmo známá z Kanady, kam zrovinka odjela dělat sbírku, takže jsem měl celé 2 měsíce celý dům sám pro sebe. V Londýně jsem dětem do sirotčince koupil 2 notebooky, aby se naučili pracovat s počítači a ani po finanční stránce jsem nepřijel s prázdnou.

Za vydatné pomoci mých rodičů, rodiny, přátel a známých se nám podařilo vybrat něco málo přes 50 tis. korun, z čehož přes 30 pocházelo ze Šumic, tedy od vás. Ani nemusím říkat, jak šťastný jsem byl, že zrovna moji rodáci tak skvěle zareagovali na výzvu pomoci. Většina částky se použila na stavbu základů a vybetonování podlah kuchyně v sirotčinci a zbytek šel do chudinké vesnice Mahango, na stavbu školky pro místní děti. S Mahangem jsem se seznámil při mém druhém pobytu a dědina mi ihned přirostla v srdci, koneckonců taky pocházím z vesnice. První dojmy doprovázel šok. Je to možné, aby lidé žili v tak nuzných podmínkách? Tak jsem se tázal sám sebe. S chudobou tu jde ruku v ruce nízká vzdělanost, nemoci, AIDS a s tím související rostoucí počet sirotek.

Plány do budoucna

Do Tanzanie se samozřejmě chci vrátit, a to v lednu 2007 na dobu minimálně 2 měsíců. Kolegyně z Kanady převzala vedení sirotčince a svou vrozenou povahou manažera dokončuje jeden projekt za druhým. Dostavuje se nová ubytovna pro chlapce, pak je na řadě nákladná stavba kuchyně s jídelnou (kterou jsem začal já). Dále zřizuje kliniku pro lidi nakažené HIV a na můj popud bude organizovat i bezplatné zdravotní testy (včetně HIV testů) a léky pro vesničany z Mahanga.

Já si kladu za prvořadý cíl dokončit školku v Mahangu, kterou jsme započali. Hrubá stavba je hotova, zbývá ji zastřešit, položit podlahy atd. Další peníze budou potřeba na léky, školní uniformy a pomůcky pro sirotky a chudé rodiny, dostatek jídla pro ně a zajistit co nejvíce dětem střední vzdělání, které si v současnosti nemůže dovolit ani jedno dítě, a to z finančních důvodů. Chci taky nabídnout lidem možnost sponzorovat jimi zvolené dítě.

Toho času v Tanzánii (pokračování)

V kontaktu jsem i s americkou dobrovolnicí působící v Tanzánii loni, která dělá sbírku ve Státech, aby v září odjela do Mahanga a pomohla nám tam s našimi projekty. Čím více se jí podaří vykonat, tím šťastnější budu.

FAKTA O TANZÁNII

Hlavní město: Dodoma
Největší město: Dar es Salaam
Jazyk: svahilština, angličtina
Počet obyvatel: cca 36 mil.
Náboženství: křesťanství, islám, tradiční víry
Počet nakažených HIV: 5-15%

Největší atrakce pro turisty:

národní parky Serengeti, Ngorongoro, ostrov Zanzibar
největší hora Afriky Kilimadžáro,
jezera Viktoria a Tanganyika.

Jak můžete pomoci vy?

Samozřejmě i vy můžete podpořit naše úsilí a pomoci dělat dobrou věc. Pomoci zlepšit (nejenom) dětem jejich životní podmínky, udělat je šťastnějšími a vykouzlit úsměv na jejich tvářích. Konání dobra kromě toho, že pomáhá druhým, prospívá nejvíc vám, věřte mi. Je to nesmírně obohacující pocit. Máte práci? Máte dům, elektřinu a tekoucí vodu? Máte vzdělání? Můžete jít k doktorovi, když jste nemocní a nemusíte se bát, že nebudete mít na zaplacení? Pak vám gratuluji, patříte totiž do šťastnější menšiny lidstva.

Letos chci zakládat občanské sdružení na pomoc sirotkům v Africe a před Vánocemi bych chtěl uspořádat výstavu fotografií z Afriky spojenou se sbírkou. Přispět můžete buď až tam anebo už v průběhu roku (prostřednictvím mé maminky). Protože občanské sdružení nám dá status právnické osoby, podnikatelé a firmy, které se rozhodnou přispět, si mohou částku za splnění zákonných podmínek odečíst z daní. Samozřejmě že veškeré vybrané finance se použijí přímo na projekty v Africe. Všechny bližší údaje o občanském sdružení, výstavě a souvisejících věcech se vás dozvíte na stránkách tohoto zpravodaje, z internetu anebo ústně od mých rodičů.

Ondřej Horecký X

Volaly volby

Začátkem června proběhly celostátní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. V tomto článku se za nimi poohlédnu a shrnu konečné výsledky.

V Šumicích bylo evidováno celkem 1390 volby schopných občanů. Možnost vhození lístků využilo celkem 1013 lidí. Tři sta sedmdesát sedm nevoličů nepřišlo. Čtyřem právoplatným voličům byl jejich hlas neuznán. Platných hlasů bylo tedy započítáno 1008. Volební účast v procentech byla 72,88%.

V naší obci vyhrála volby Křesťanská demokratická unie - Česká strana lidová, která získala 409 hlasů, přepočtem na procenta to dělá 40,57%. Za KDU-ČSL skončila Občanská demokratická strana s 226 hlasy (22,42%). Třetí se umístila Česká strana sociálně demokratická, jež dostala 21,32% podporu občanů, absolutně ji volilo 215 lidí. S rozdílem o sto osmnáct hlas se dále umístila KSČM. Páté místo bylo přičteno Straně zelených. Ty volilo jednařicet- 3,07% volby schopných obyvatelů Šumic. Za zmínku by ještě stála Strana nezávislých demokratů Evropští demokraté s třinácti hlasy, tzn. 1,28%. Dále jen ve stručnosti: Moravané dostali 4 hlasy- 0,39%, Národní strana 3 hlasy-0,29%, po dvou hlasech (0,19%) dostali Pravý Blok, Nezávislý demokraté (předseda Vladimír Železný), Právo a Spravedlnost, jedním hlasem, což činilo 0,09%, byli obdarováni Nezávislí, Unie svobody-Demokratická unie, Strana rovnost šancí, Strana zdravého rozumu. Více spíše- „stráneček“, jako například Balbínova poetická strana, v Šumicích nenašlo podpory.

Tyto volby měly i jednu zajímavost. Doufám, že tento údaj nevyzní nijak kontraproduktivně pro náš zpravodaj. Těchto voleb se zúčastnili dva kandidáti z naší obce. Jedním z nich byl dosavadní i nový poslanec za KDU-ČSL Ludvík Hovorka. Druhým z nich byl Vilém Jurek za Stranu zelených.

Někomu se může zdát, že výsledky jsou trochu odlišné od těch, které visí v úřední desce před OÚ. Údaje jsou získány z internetového portálu Českého statistického úřadu volby.cz. Nesrovnalosti jsou vzniklé tím, že při přepočtu na procentylové hodnoty se statistický soubor, tedy výsledky, přepočítává přes koeficient. Účelem přepočtu je zarovnání hlasů, aby mandáty byly „regulérně“ rozpočítány podle získaných procent.

Celostátně volby proběhly spíše negativním výsledkem, díky patové situaci, vzniklé rovným podílem 100:100. V době, kdy vyjde tento článek, se asi už problémy vyřešily nebo se řeší stále a řešit v tom případě budou. Tyto neshody nás mohou dovést i k další volbě, a to předčasným volbám. To by však znamenalo, že mi v dalším čísle Šumického zpravodaje máme další téma na zpracování.

redakce X

INZERCE

HEIOS GROUP

UHERSKÉ HRADIŠTĚ, Sokolovská 966
tel.: 572 551 744, 572 570 450
fax: 572 570 454
http://www.chedo.cz, e-mail: chedo@chedo.cz

UHERSKÝ BROD, Nivnická ulice 1763,
tel.: 572 822 945, fax: 572 822 946

- prodej barev a laků, ředidel
- tónování barev - až 10.000 odstínů
- poradenství - nátěrové systémy na míru
- odborný servis

VELKOOBCHOD BARVY - LAKY

Máte zájem o reklamu v dalším čísle ?
kontaktujte nás, team@sumice.cz
+420 777 144 955

Nenechejme to, aby nás to jednou snědlo

Nerad se opakuji. Skoro ve všem. Jedinou z výjimek je snad nekonečné upozorňování na vážnost problému znečišťování prostředí, toho našeho, životního. Lépe řečeno, snažím se poukázat, že je třeba provádět a konat ochranu životního prostředí. Ta spočívá v tom, že upozorňuje a bubnuje na poplach, abychom předcházeli znečišťování ŽP a snaží se zachovat vhodné a zdravotně bezvadné podmínky nejen pro život člověka.

Na co se tedy tady chci blíže zaměřit, je problém odpadů v přírodě. Volně bych chtěl navázat na můj článek (I my jsme Natura, 2006) z minulého zpravodaje, kde jsem se o tom už zmínil. Chápu, že existuje odpad, který překáží a člověk si s ním neví mnohdy rady. Jenže to neznamená, že se nepotřebného zbavím stylem „traktorem ho vyvezu do první zmolý“. Snad jsme už přece civilizovaní lidé! K lidským obydlím jaksi už odpad bezesporu patří. Což je ale chyba, jeho objem by neměl narůstat, nýbrž by se měl snižovat. Musíme dát přítrž tomu, že až budeme na procházce v přírodě, bude se nám vysmívat nějaký hrnc z křoví nebo dláždění skřidlic pod nohama.

Co mi jako člověku, majícímu ambice přírodu chránit, drásá kůži, vlézá pod kůži a pije a seje krev, je nepořádek, řekněme na rovinu binec, bordel, na místech, kam vůbec nepatří. Odložené pytle plné rozličných obsahů, autobaterie, baterie, zářivky, zaschlé barvy, staré hrnce a kastroly, dva a půl metru rezavého drátu, barel ocelových špon, pár vleček cihel, skřidlic, kachlíček a zatvrdlého betonu, ledničky, sporáky, olejová kamna, spreje, kanystry s chemikáliemi a mnoho mnoho dalšího, víceméně škodlivějšího, zcela nevhodného odpadu v přírodě standardní doplněk „moderní“ krajiny.

Několikrát jsem se rozplýval jako hořká čokoláda před Vánoci nad všemi těmi pozůstatky lidí. Beru cihly jako možné zpevnění cesty, avšak v určité formě. Jako možnou alternativu bych nastínil třeba tuto: stavební suť (cihly, malta, beton apod.) se rozdrtí v drtičce na jednotlivé velikostní frakce, vhodné pro využití na optimalizaci -zpevnění- cesty. Hrubý a netříděný stavební odpad doplněný polystyrenem a tubami od silikonového tmelu a lepidla na lepení sanitární keramiky nemá v lese nebo kdekoli jině v přírodě co pohledávat. .

Co je doslova deptající, to jsou třeba kachličky, například takové ty bleděmodré s květovaným vzorem, které někdo ještě rozseká motyčkou. Nejenže to vše nádherně prohyzdí krajinu, ničí se takto pneumatiky mechanizace a jízdních kol (hovořím z vlastní zkušenosti), také zůstává věky, narušuje také chemizmus půdy a podobně nechutně. Přirovnal bych to jako velký zubní kaz na jedničkách vpravo nahoře je černý jako černá skládka, na běli nádherně upozorňuje, je

Nevím, doopravdy nevím a nechápu, jak někdo považuje sypat nepořádek kamkoliv jinam, než tam, kam je to vhodné, za adrenalinový sport a asi i za okrašlovací činnost.

Můžeš kreslit, můžeš psát, ale listy netřhat; psávali jsme jako děti do památníků, můžeš házet dobře rozložitelný organický odpad, ale kovy, sklo a plasty nesypat, kam si zapíšeme toto heslo? Příroda, potažmo krajina, je takový památníček. Uchovává a skrývá v sobě vzpomínky. Milion let už

Každou sobotu je otevřen u hřiště sběrný dvůr.

bolestivý a může se stát, že o zoubek jednou dotyčný nečistič zubů nenávratně přijde. Upřímně, vám se líbí odpad ze stavby v cestě? Mně ne, tudíž apeluji: jednoznačně ne nerozumnému vyvážení stavebního odpadu!

Věčnou kauzou jsou další, nyní už nestavební odpady v přírodě, kupříkladu rezavé pletivo či mnohem horší ředidlo na barvy, čili nepovolené černé skládky. Zamyslete se nyní, přemýšlejte, myslíte - co kdyby to udělal tak každý? Víím, že to nedělají všichni, ale dodnes jsou jedinci, kteří tak přece jen konají. Každou sobotu je otevřen u hřiště sběrný dvůr. „A na co jako?“ „To je vám ale otázka!“ Občas jsem návštěvníkem tohoto nádherného místa a využívám tohoto odkladiště všeho nepotřebného. Jistěže mě zajímá, co se stalo s těmi koberci a zářivkami, co jsem tam vyhodil (do kontejneru, samozřejmě). Je to však o poznání menší zlo, než vyvezení do lesa, a to je zlo velké, hrozné, neomluvitelné, hříšné.

vzpomíná i na člověka. Posledních čtyři sta let má vzpomínky hodně černé a posledních sto let ty nejčernější. A tak neurvale se někteří z nás zřejmě miní chovat dále a dále, až nás to všechno jednou sní k snídani - ham?

Tedy dosti podivně jsem se snažil rodičové vašich dětí a jejich (budoucích) dětí napsat, že problém odpadů v přírodě je problémem s velkým P i v Šumicích. Údajně však oproti obcím jiným, jsme na tom docela uspokojivě. Líto mi je nesmírně a zamačkávám slzy, když jdu lesem nebo poli a vidím zarůstající potopu hromad z cihel, když spatřím v řece rezavý kýbl a plovoucí polystyren, či nakonec i kolem silnice zahlédnu běžně pytel plný starých hadrů a kostí, co sem vyvezl bezohledně a bezmyšlenkovitě člověk. Vše je o uvědomění a morálce. Nejsme tu sami a někomu se nelíbí nepořádek na místech, kam nepatří. Chovejme se šetrně.

- vil - X

SOUTĚŽ

Reakcí na tento článek je **vyhlášení další fotosoutěže** „Vyfoť svého vyvážeče!“ Nejlepší, nejdetailnější a nejvěrohodnější fotka s člověkem nebo lidmi, konající výše uvedené nemravnosti, bude uveřejněna v jednom z příštích vydání ŠZ a dokonce bude i finančně ohodnocena jednou sto Korunou českou.

Soutěžní materiály posílejte na jeden z uvedených kontaktů v tiráži.

Hodnotí se jak fotografie klasické tak i digitální. Soutěž je anonymní pro ty, kteří nechtějí vyhrát stovku.

Projekt Sokrates - Comenius, základní škola ve Francii

V září 2005 jsme na naší škole "odstartovali" tříletý mezinárodní projekt evropského vzdělávacího programu SOCRATES - COMENIUS. Tohoto projektu se kromě nás účastní ještě další 4 základní školy z Francie, Itálie, Litvy a Polska.

Předmětem projektu je zpracování divadelní hry podle místní legendy, její nastudování, předvedení veřejnosti a zfilmování. V letošním roce napsali naši žáci scénář podle legendy Zbojníci v Goliášce. Tuto legendu přeložili do angličtiny, nakreslili návrhy kostýmů a vytvořili propagační plakát. Ta největší práce nás čeká v příštím školním roce, kdy na jaře uvedeme divadelní hru v místním kulturním domě.

Součástí projektu jsou další doprovodné aktivity, které už samy vyplynuly z naší spolupráce. Žáci se učí zpívat písničky ve francouzském, italském, litevském a polském jazyce. Díky hodinám vaření jsme ochutnali typická jídla našich partnerů. Naši žáci navázali osobní kontakty s žáky z ostatních zemí a zaměstnanci školy se vzdělávají v kurzu anglického jazyka.

Ve dnech 18. - 24. května se ve francouzském Dourdanu uskutečnila pracovní schůzka všech partnerských škol. Od nás byli delegováni 4 učitelé a 4 žáci. Musím říct, že v přípravě i na místě samém naši žáci odvedli kus práce. Jejich úkolem bylo připravit si v angličtině prezentaci Šumic, České republiky a nakonec i dosavadních výsledků naší práce na projektu. Odměnou jim potom byly krátké výlety do Paříže a Versailles, i příjemné chvíle strávené s jejich novými kamarády.

Dne 18. května jsem jel s několika učiteli z naší školy na týdenní pracovní pobyt do Dourdanu ve Francii. Do Paříže jsme letěli letadlem. Protože jsem nikdy neletěl letadlem, zanechalo to ve mně zajímavý zážitek.

První, co mě překvapilo, byl odlišný systém školství. Děti ve Francii chodí do základní školy od 6 do 12 let, od 12-ti let do 15-ti let chodí na takzvanou College (u nás 2. stupeň základní školy). 15-ti letí až 18-ti letí jsou většinou na Lycée (střední škola). Potom mohou studovat na jakékoliv univerzitě či vysoké škole.

Druhý den, kdy jsme přijeli do školy v Dourdanu, se stala taková neočekávaná věc. Děti z nás měly tak velkou radost, že se na nás doslova pověsily jako klíšřata. Bylo velmi obtížné se jich zbavit a někam se ztratit. Po 15 minutách, kdy jsme byli ověšení malými dětmi, přišla naše paní učitelka, trochu je uklidnila a tím nás zachránila. Vysvobodili jsme se až útekem do našeho autobusu a odjezdem do Versailles.

Já a spolužačka Marika jsme bydleli v docela netradiční rodině. Očekával jsem, že rodiče nebudou umět moc anglicky, ale nebyla to pravda. Když jsem to zjistil, spadl mi kámen ze srdce, že se s nimi nebudu muset domlouvat „rukama, nohama“. V rodině byly čtyři děti – tři holky a jeden kluk. Vždy měli na všechno dost času, takže menší zpoždění bylo na denním pořádku. Nejvíce jsem se bavil asi s Louisem, který měl patnáct let a podobné zájmy jako já.

Na mladých lidech ve Francii se mi velmi líbilo, že i kluci se při setkání nejenom pozdravili, ale si i podali ruce. Nebo udělali takový domluvený pozdrav, například si lehce klepli dlaněmi o sebe. Co mě ještě zaujalo, byl tradiční uvítací polibek na tváře, který je v Česku netradiční.

Velký dojem na mě udělala návštěva Paříže a pařížských památek. Viděl jsem Louvre, Notre-Dame, Sacré-Coeur a další. Nejzajímavější pro mě z Paříže byla projížďka lodí po Seině. Z lodi jsem viděl Invalidovnu, Eiffelovu věž a jiné zajímavé památky a mosty. Ale nebyli jsme jenom v Paříži, ale také ve Versailles a nedalekém městečku Chartres.

Ve Versailles stojí světoznámý zámek, který nechal postavit Ludvík XIII., ale dokončil a zvelebil ho až Ludvík XIV. Nejvíce na mě zapůsobily velké a krásné zahrady, které mají rozlohu několik hektarů. V Chartres stojí velká a uctívaná katedrála, něco jako je pro nás Velehrad. Co mě i mé kamarádky nejvíce pobavilo byl detailní výklad naší průvodkyně, která nám vysvětlila a popsala snad každé okno v katedrále. To se hned tak někde nevidí.

Francie je velmi krásná a zajímavá země s odlišnými společenskými zvyky. Náš týdenní pobyt se mi líbil a chtěl bych se do Francie i do Dourdanu někdy v budoucnu vrátit.

Petr Vrága X
ředitel ZŠ Šumice

Roman Haluza X
žák 9.roč. ZŠ Šumice

Farní výlet do Lurd

Počátkem roku jsem nabídl farníkům účast na pouti do francouzských poutních míst Lurd a La Salette. Organizace a zabezpečení pouti zajistila cestovní kancelář Veligradtour z Uherského Hradiště a po kladném přijetí a dostatečném zájmu jsme se na tuto pouť mohli s radostí vydat.

Při odjezdu od kostela, v pondělí 5. června kolem poledne, nás provázelo deštivé počasí, takže nám nebylo moc líto, že odjíždíme. V autobuse nás bylo 16 ze Šumic a ostatní cestující z jiných míst Moravy.

Po noci v autobuse, přerušované pravidelnými přestávkami, jsme ráno dorazili do Monaka. Toto knížectví je rájem boháčů. Ve městě se nachází velké množství kasin a heren, především se zde ale neplatí daně! Tady jsme navštívili parky, katedrálu, sledovali výměnu stráží před knížecím palácem, podívali se krátce do kasina, koupali v moři (ti odvážnější, protože moře bylo dost studené) a na pláži jsme se ohřáli na sluníčku. Velkým zážitkem pro nás byla návštěva oceánografického muzea, kde jsme zhlédli veškerou krásu mořského života.

K večeru jsme byli ubytováni v Avignonu v hotelu a těšili se na odpočinek po náročném dnu. Druhý den nás čekala návštěva bývalého sídla papežů ze 14. století. Avignon je krásné starobylé město s mohutnými hradbami, překrásnou katedrálou a známým mostem přes Rhonu, jednu z největších řek Francie. Některým padla do oka taky levandule, jenž tu hojně

roste, a natrhali si ji pro zpříjemnění na cestu.

Do Lurd, hlavního místa naší cesty, jsme dorazili k večeru. Po nastěhování do hotelu, v němž jsme strávili tři noci, jsme přihlíželi světelnému průvodu, jehož se každodenně účastní tisíce lidí.

Lurdy, město v podhůří Pyrenejí a mající 16 tisíc obyvatel, navštíví každoročně několik milionů poutníků. Důvodem toho všeho je zjevení Panny Marie z roku 1858, jenž se ukázala sv. Bernadetě Soubirous, čtrnáctileté dívce, žijící ve velmi chudých poměrech. Celkem zde došlo k 18 zjevením. P. Maria vyzvala k modlitbám za obrácení hříšníků, pokání a nazvala se „neposkvrněným početím.“ Při zjeveních vytryskl pramen vody, skrze kterou došlo i k zázračným uzdravením. V Lurdech se touto vodou napouštějí bazény a poutníci se v ní mohou zdarma vykoupat. Většina z nás toho taky využila.

Sv. Bernadeta zemřela v klášteře Nevers, když měla 39 let. Důvodem byla těžká nemoc. Když byl její hrob po mnoha letech otevřen, našli její tělo zcela neporušené. Takové je můžeme spatřit i dnes v Nevers, kde je vystaveno ve skleněné rakvi.

Lurdy jsou rájem pro nemocné, věnuje se jim tam mimořádná pozornost. Každé odpoledne bývá průvod nemocných do baziliky Pia X., která je v podzemí s kapacitou 30 tisíc. Zde jim bývá žehnáno Nejsvětější Svátostí. Při světelném průvodu ve čtvrtěk se mohli někteří zájemci dostat

Info od Besedníků

Na Velikonoční neděli 16. dubna se uskutečnil již 7. ročník koštu slivovice. Letos se nám sešlo 86 vzorků, který o týden dříve vyhodnotila patnáctičlenná degustační komise pod vedením pana Františka Šojdra.

A tady jsou výsledky:

1. Synčák Vít, D. Němčí
2. Bernátek Ivan, Šumice
3. Borýsek Pavel, Šumice

Letos poprvé jsme zábavu zpestřili i koštem domácích klobás. Sešlo se nám 12 výhradně šumických vzorků a vyhodnocení provedli sami návštěvníci koštu. Vítězem tohoto prvního ročníku se stal František Šojdr, druhý skončil Bronislav Zajíc a na třetím místě skončil vzorek pořadajících Besedníků.

Chtěli bychom poděkovat všem, kdo nám vzorky ať už slivovice nebo klobás darovali. Také bychom chtěli poděkovat všem sponzorům, příznivcům a známým, kteří nám pomohli tuto akci uskutečnit.

Další naší tradiční akcí je fotbalový turnaj. Letos se uskuteční v sobotu 1. července. Tímto bychom chtěli pozvat všechny příznivce kopané i „nekopané“, aby podpořili šest šumických mužstev. Ať ten pohár zůstane zase doma!

Besedníci X

internetovy.biz

nabízíme komplexní
řešení pro
online marketing

z oblasti reklamní tvorby nabízíme:

- corporate identity, loga
- reklamní tiskoviny, katalogy
- návrh a tisk vizitek

www.internetovy.biz
+420 777 144 955

Výtvarný kroužek

Od prosince 2005 se v naší základní škole schází skupinka 15 dětí nadšená pro tvůrčí činnost ve výtvarném kroužku.

Věkové rozmezí dětí je od 5 do 10 let a proto je někdy obtížné tvořit úkoly tak, aby je mladší děti zvládly a starší se naopak nenudily. Kromě klasických technik jako je malování, kreslení a modelování, tvoříme také různé objekty z rozličných materiálů a se staršími děvčaty po hodině splétáme náramky přátelství z barevných bavlnek.

Mimo jiné jsme ještě na přání paní knihovnice vyzdobili okna místní knihovny a na oplátku jsme si zde udělali stálou výstavku našich prací.

Naším heslem je: „TVOŘÍME PRO RADOST!“ což se mi doufám daří plnit a jsem velmi ráda, že jsem si mohla tuhle nelehkou, ale obohacující práci s dětmi zkusit.

V příštím školním roce bych chtěla od září dál pokračovat se stávající skupinkou a popřípadě s novými zájemci, což však záleží na celkovém počtu přihlášených.

Zuzana Kubáňová X

Farní výlet do Lurd (pokračování)

na podium a zpívat ve svém rodném jazyce. My se tomu nebránili a česky jsme do mikrofonu recitovali i část modlitby růžence. Byla to dobrá reprezentace naší vlasti.

Zvláštním zážitkem byla i ranní mše sv. u jeskyně zjevení. Po nás nastupovali ke mši sv. věřící z Tchaj-wanu se svým biskupem a třemi kněžími. V Lurdech najdeme směs lidí ze všech světadílů, různých ras a národů. Je to jedinečné místo, místo s jedinečnou duchovní atmosférou. Žádné jiné místo na světě, kde jsme měl možnost pobývat, na mě tak nezapůsobilo jako Lurdy. Když jsme odjížděli v sobotu ráno z Lurd, odváželi jsme si nejen suvenýry a vodu z pramene, ale především hluboké zážitky pro celý život.

K večeru jsme přijeli do La Salette, poutního místa v Alpách, ležícího ve výšce 1 800 metrů. Na tomto místě došlo ke zjevení Panny Marie dvěma pasáčkům Melánii a Maximinovi v roce 1846. Spatřili paní plačící nad neutěšenou situací místních obyvatel po stránce náboženského života, která je vyzvala k pokání a smíření. Večer jsme se zúčastnili světelného průvodu a poté přespali v ubytovacím areálu poutního domu. Ráno se nikomu z nás nechtělo odjíždět z tohoto krásného

místa, ale na druhou stranu jsme se zase těšili na návštěvu Turína. Sem jsme dorazili v 9 hodin ráno. Turín je krásné město. Po stránce duchovní a sociální zde vytvořil velké dílo sv. Jan Beske, italský kněz a vychovatel, který se ujímal opuštěné mládeže. Pro chlapce vybudoval nový domov, staral se o jejich vzdělání, duchovní život, organizoval volný čas. Kongregace salesiánů, která pokračovala v jeho díle má tisíce členů po celém světě. Velkým lákadlem, který nás vábil do Turína bylo i tzv. „Turínské plátno“, podle legendy plátno, do kterého bylo zabaleno mrtvé tělo Pana Ježíše po ukřižování. K dalším zážitkům můžeme počítat i mši sv. v jednom z kostelů. Jako hlavní ji sloužil italský kněz, já jsem koncelebroval. Při mši sv. jsem četl česky evangelium, zpívali jsme píseň k obětování a modlili se česky Otčenáš, ostatní bylo italsky. Po mši sv. nás Italové velice srdečně zdravili.

Noc jsme strávili na cestě v autobuse. Do Šumic jsme dorazili v pondělí 12. června odpoledne kolem 16.30 hodin. V autobuse jsme vytvořili všichni skvělou partu. K tomu přispěla i výborná průvodkyně paní Šachová a ochotní řidiči.

*František Foltýn X
farář*

Pěvecká soutěž Šumi šou měla pokračování

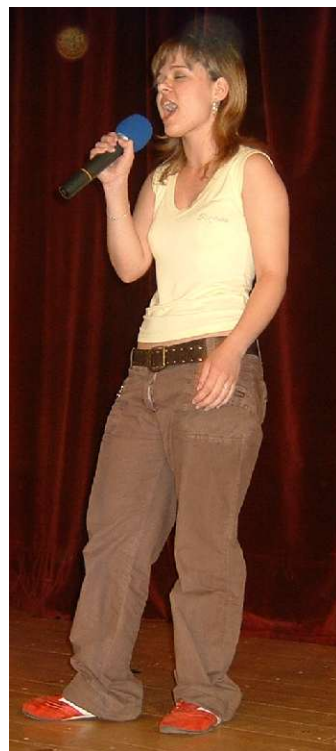
Již druhý ročník pěvecké soutěže nazvané 'Šumi šou' zorganizovala naše Základní škola. Zatím co minulý rok byl určen pro veřejnost a sál byl k prasknutí, letos se jí zúčastnili pouze žáci školy, které přišly podpořit pouze děti ze školky.

Celá soutěž probíhala ve stylu známého televizního pořadu Doremi. Čtyřčlenná porota, skládající se z učitelů a loňského vítěze Leoše Machaly, hodnotila zpěváky stupnicí bodů 1 až 7.

Celkem se ve dvou kategoriích sešlo patnáct soutěžících, a to převážně holek. Po zazpívání vybrané písně byl účinkující podroben „výslechu“ od moderátorů soutěže a poté ohodnocen. Sálem zněly písničky od Karla Kryla, Michala Davida až po vítěznou skladbu Don't Speak od skupiny No Doubt v podání Týny Beníčkové. První soutěžní kategorii vyhrála Petra Jurnyková. Pro vítěze byly nachystané kromě diplomu také symbolické ceny.

Podle slov zástupce ředitele bude škola v této tradici pokračovat a chtěla by ji zase zpřístupnit i pro veřejnost. „Šumi šou chceme střídát se školní akademií.“ dodal na závěr zástupce Karel Surý.

- lb - X

Jaká je sezóna u mladých hasičů?

Tento rok se naším dětem opravdu daří. Je vidět, že jsou spolu už delší dobu a trochu na sobě zapracovali. Naše sezóna začíná již v září a to branným závodem, který se letos konal v Místřicích. Na tomto závodě se mladší žáci umístili na 3. místě a starší žáci na 9. místě. V zimním období jsme se připravovali na plnění odznaků odborností, jejichž zdárné absolvování proběhlo v březnu letošního roku.

Bohužel pro naši činnost byla zima moc dlouhá a o to kratší byla naše příprava na jarní kolo okresní hry plamen a pohárových soutěží velké ceny. I tak naši, zejména mladší, svěřenci odvedli dobrou práci a přinesli do naší sbírky několik pěkných trofejí. Za vše hovoří jejich výsledky.

	mladší	starší
O pohár starosty SDH Záhorovice	2. místo	5. místo
Okrsková soutěž v Nezdenicích	1. místo	2. místo
Okresní kolo hry Plamen	2. místo	6. místo
O pohár starosty OSH Uherské Hradiště	3. místo	7. místo

PODĚKOVÁNÍ

Výbor SDH Šumice děkuje našim vedoucím mládeže, p. Maděrovi, p. Urubčíkovi a dalším členům, kteří jim pomáhají při zabezpečení této činnosti.

Starosta Vaculín Petr

Slabým místem je již tradičně naše staříčká požární stříkačka, která pro závodní účely definitivně dosloužila. Snad se nám podaří získat finanční prostředky na pořízení lepší techniky, kterou by si šumické děti opravdu zasloužili.

Miroslav Maděra ✕

Informace z muzea

Do dubna tohoto roku jsme v šumickém muzeu zaznamenali celkem 1430 návštěvníků, což je na vesnické muzeum celkem úspěch. Velikonoční výstavu, kterou naaranžovala Zuzka Kubáňová navštívilo 170 lidí a pozoruhodné je také to, že pravidelnými návštěvníky jsou děti z mateřské školy, které s velkým nadšením obdivují veškeré předměty a exponáty.

Také k nám zavítali návštěvníci z Anglie, kterým se výstava moc líbila. Milým překvapením bylo 8 kněží, kteří krásnými zápisy do knihy návštěv ocenili naši práci. Doposud bylo šumické muzeum velmi kladně hodnoceno. Snažíme se ho průběžně doplňovat starožitnostmi a dále jej rozvíjet. Chtěli bychom poděkovat panu Opluštilovi, který daroval 150 krásných fotek, paní Heleně Slivové, která nám ofotila a sehnala všechny doklady o kostele a kněžích, jenž zde působili. Další díky směřuje panu Žampachovi, který nám daroval velké album o dění v Šumicích, starý gramofon a různé starožitnosti.

Do této chvíle se nám podařilo sehnat fukar, 2 vozy jeden válečný maďarský, který projížděl Šumicemi a žebříňák, dále pak sečkovici, mlynářské saně, pluh a brány. A co chystáme na hody? Chtěli bychom udělat výstavu krojů svátečních a krojů na všední den. Dnes již kroj nepatří k tradičnímu oblečení venkovských lidí. Proto bychom vám chtěli nabídnout k vidění tento krásný šat.

Marie Petrková ✕

Do šumických hodů bude muzeum otevřeno jen na požádání paní Petrkové
telefon: 736 413 938

Společenská kronika, rok 2005

Úmrtí občanů

Božena Dvořáčková	Šumice č. 342
Rudolf Škubal	Šumice č. 103
Josef Malyška	Šumice č. 171
Jan Štec	Šumice č. 339
Josef Hurbiš	Šumice č. 254
Anna Šojdrová	Šumice č. 328
Marie Šaloušková	Šumice č. 1
Jaroslav Žampach	Šumice č. 455
Josef Jančařík	Šumice č. 132
Růžena Lekešová	Šumice č. 59
Marie Synčáková	Šumice č. 411
Eva Tlachová	Šumice č. 485
Barbora Kandrnálová	Šumice č. 209
Františka Jančářová	Šumice č. 189
Štěpán Šaloušek	Šumice č. 1
Marie Bartošová	Šumice č. 99
Anežka Šidlová	Šumice č. 83
Božena Živněřová	Šumice č. 363
Kristýna Jančaříková	Šumice č. 334
Ladislav Hoboj	Šumice č. 249
Josef Mudrák	Šumice č. 377

Narozené děti

Zuzana Hrubošová	Šumice č. 25
Mikuláš Zetka	Šumice č. 108
Natalie Končítíková	Šumice č. 291
Karolína Dvořáčková	Šumice č. 470
Nela Janíčková	Šumice č. 482
Daniel Velecký	Šumice č. 63
Kamil Balák	Šumice č. 55
Barbora Rusínáková	Šumice č. 470
Jonáš Šidlo	Šumice č. 508
Nelly Lebánková	Šumice č. 363
Jan Volařík	Šumice č. 537
Tereza Pindáková	Šumice č. 370
Klára Juřeníková	Šumice č. 477
Nela Kandrnálová	Šumice č. 514
Patrik Žuška	Šumice č. 61
Jakub Jančařík	Šumice č. 334
Eliška Šojdrová	Šumice č. 328

Uzavřená manželství

Jiří Havlíček, Šumice	x	Lenka Kozubová, Šumice
Jaroslav Juřeník, Šumice	x	Erika Bujáčková, Suchá Loz
Šimon Babíček	x	Daniela Jančářová, Šumice
Václav Volařík, Šumice	x	Bronislava Charvátová, Dobrkovice
Libor Šmíd, Šumice	x	Hana Salvetová, Bojkovice
Matěj Kandrnál, Šumice	x	Zita Vargová, Bojkovice
Vojtěch Šidlo, Šumice	x	Petra Goldmanová, Uherský Brod

Milí spoluobčané,

děkuji Vám všem, kteří jste podpořili KDU-ČSL, Ing. Michaelu Šojdrovou nebo mě osobně, ve vobách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. I díky Vaší velké podpoře, které si velmi vážím, můžeme pokračovat ve své práci a pomáhat Vám, naší obci i dalším občanům České republiky.

Váš poslanec Ing. Ludvík Hovorka

SOUTĚŽ

Líbí se vám Šumický zpravodaj?

Pošlete SMS ve tvaru "SUMICE ANO/NE vaše připomínka" na číslo 777 110 000

ANO znamená líbí, NE znamená nelíbí. Za odpověď můžete přidat i připomínku.
Např. "SUMICE ANO chtel bych více sportu"

Z došlých SMS vylosujeme jednoho výherce na kterého čeká dárkový balíček.

Cena za odeslanou sms je podle tarifu vašeho operátora, jedná se o klasické telefonní číslo bez zvýšené tarifikace.

Zpráva fotbalového oddílu TJ Šumice

Fotbalový oddíl se od naší poslední zprávy z počátku jara potýká nadále se stejnými či podobnými problémy.

Začneme postupně, od těch nejmenších, tedy od žáků. Tam je situace relativně nejlepší. Žákovské družstvo hraje už několik sezón na špici okresního přeboru a příliv mladých fotbalistů do tohoto družstva je v horizontu několika příštích let zajištěn. Svůj podíl na tomto příznivém hodnocení mají v nemalé míře i někteří z rodičů těchto mladých fotbalistů, z nich pak především pánové Valášek a Ondřej, kteří pravidelně pomáhají trenérovi Horčicovi.

Dorostenecké družstvo pod vedením pana Dvořáka a Vykydala se v průběhu jarní sezóny nedokázalo vzchopit k lepším výkonům, než byly ty podzimní, které je předurčovaly do role sestupujícího. Svou roli tu hraje i generační problém. Nedostatek hráčů jsme museli řešit hostováním hráčů z Nezdenic a ze Záhorovic. Jejich dnes již jistý sestup do okresního přeboru není sám o sobě nic tragického, horší je to už s celkovým zaměřením a smyslem. Většina hráčů, kteří dovrší věkovou hranici a měli by doplnit družstvo dospělých, se o to ani nepokusí a raději skončí s fotbalem nebo odchází na hostování do oddílů nižších soutěží, kde na ně nejsou kladeny tak veliké nároky.

První mužstvo prožívá po loňské euforii z postupu tvrdý střet s realitou.

Většina mužstev z této soutěže je nad síly našich fotbalistů a hrozba sestupu je stále předmětem úvah a rozbrojů všech našich příznivců. Kolem mužstva panuje nervozita, hráči i trenér jsou obviňováni z neschopnosti, funkcionáři z nekompetentnosti a nedostatku vůle „něco pro to udělat“. Vedení fotbalového oddílu se touto situací průběžně zabývá a snaží se najít východisko a rozumnou vizi do budoucna. Nikdo z nás si nedělá patent na rozum, uvítáme každý zájem o práci

ve vedení FO. Dlouhodobě také hledáme finančního hospodáře (pokladníka) i správce fotbalového areálu. Kdokoliv z vás, kteří nejste spokojeni s úrovní našeho fotbalu a fungování kolem něj, přihlaste se kdykoliv u některého z dosavadních členů výboru (Petr Hřib, Václav Marek, Šmíd Pavel, Dvořák Ludvík., Hason Vladislav, Dvořák Karel, Synčák Ota, Chmura Pavel).

Petr Hřib ✕
předseda TJ

REAKCE A DOPLNĚNÍ

Ačkoliv naše redakce nepřipravovala nebo neměla v plánu psát článek o fotbale a dění kolem něho, přivítali jsme, když svou iniciativu znovu projevil samotný fotbalový oddíl v Šumicích. Při přepisování článku o nynějším stavu fotbalu jsem se však nechal trochu unést a chtěl bych reagovat, doplnit a vnést pohled na věc ze strany druhé, tj. fotbalisty.

Když bych měl začít také od žáků, myslím si, že jsou opravdu dobří. Jsem velmi spokojený, že po trochu slabších letech (sestup ze župní soutěže, zrušení mladších a starších žáků a nutnost skloubení v jedno mužstvo) hrají alespoň v okresním přeboru na předních místech a mají zde své jisté místo. Léta, kdy byl u kormidla pan Gajdoš, pod jehož vedením jsem i já sám hrál a prošel jsem jak mladšími tak i staršími žáky, jsou již tatam. Byla to jiná doba. S mými kamarády jsme v těchto letech trávili na hřišti snad každý den. Na trénink jsme chodili o 2 hodiny dříve a o 2 hodiny později jsme z něj odcházeli. Počítače, internet, DVD a ostatní technické možnosti nebyly tak dostupné a nás od fotbalu rozptylovalo už snad jenom učení. Dnes je to jinak. S názorem, že mladých a chtivých kluků bude pro fotbal stále

dost, se tedy moc neztotožňuji. Alespoň ne na venkově, protože základna mladých lidí zde není tak velká jako ve městě. Vraťme se však zpět k panu Gajdošovi a jeho práci. Pokud jste o tom ještě neslyšeli, tak pan Gajdoš byl nedávno oceněn Českomoravským fotbalovým svazem a byl jmenován Laureátem Ceny Dr. Václava Jíry, která je udělována těm osobnostem, jež svůj život zasvětili dlouholeté a obětavé práci pro fotbal. Tímto bych chtěl panu Gajdošovi pogratulovat a popřát mu vše nejlepší a především hodně zdraví v dalších letech. Za jeho práce pro šumický oddíl nebyl nikdy nedostatek mladých hráčů, a to i při té složité okolnosti, že šlo o dvě mužstva, které sám trénoval a spravoval. Možná to bylo i tím, že si sám jednotlivé chlapce „obšlapával“ a lákal je k fotbalu a do kolektivu. Mnoho se jich chytlo, jen pár ne. I z této práce se v Šumicích stále těží a mne mrzí, že pan Gajdoš musel po neshodách ze šumického fotbalu odejít. Věřím tomu, že kdyby zde setrval, žáci by stále hráli župní soutěž a základna pro dorost by byla mnohem širší. Já ale pevně doufám v to, že pan Horčica je dobrým následníkem a jeho práce pro fotbal bude pořád úspěšná jako doposud.

Dorostenecké mužstvo je samostatnou kapitolou. Taky jsem si tímto obdobím prošel. Pro každého dospívajícího kluka je to výjimečné období. Většinou je

maličkosti je v tomto věku mohou odradit od fotbalu. Mnohokrát jsem byl svědkem a sám to zažil, že trenéři příliš plývají slovními nárážkami a sprostými

nevede až tak ke kýženému cíli. Chodili poctivě na všechny tréninky, připravovali se v průběhu zimní i letní přípravy, ale jen zřídka se dostali na těch

pan Gajdoš byl nedávno oceněn Českomoravským fotbalovým svazem ...

spojeno s přechodem ze školy základní na střední, větším vnímání okolního světa, vztahů a sám sebe. Situace, která se u dorostů vleče již asi 2 nebo 3 roky, kdy se jejich tým pohybuje v pásu sestupujících, je určitě v problému generačním. Každý ročník není tak „úrodný“ a vždy nemusí být narozeno dost dětí především chlapců, hlavně ale těch, ve kterých v dalších letech vzroste chuť po fotbale. Takže bych to neviděl až za tak tragickou událost. Věřím, že pokud se s týmem nepřestane pracovat, úsilí trenérů bude stále stejné a chuť mladých ještě vzroste, myslím, že se můžeme těšit na znovunavrácení do lepší třídy. Ještě, než však přejdu k mužům, rád bych se vyjádřil k jedné věci. Dospívající kluci v tomto období dost negativně vnímají okolí a i

nadávkami k hráčům - to především při zápase, kde rostou emoce. Pokud se to opakuje, zkazí to chuť ze samotné hry vůbec a člověk se opravdu zamýšlí nad tím, zda příště na zápas přijít. Proto bych chtěl apelovat, aby se v této záležitosti postupovalo šetrně a trenéři i s fanoušky vybírali ta správná slova a nenechali se unést emocemi. Spíše hráče povzbudili, než mu nadávali. Možná i v této věci je „zakopán pes“ v problému, že mnoho z těch, kteří v dorostu končí a mají přejít do mužů, nenacházejí tu chuť a správné nadšení pro další pokračování. Já se ocitnul ve stejné situaci. Již od začátku jsem ale věděl (jelikož nepatřím k vytříbeným fotbalistům), že v týmu mužů pro mě zatím nebude místo. Tenkrát tam bylo dost narváno. Myslím, že hráčů bylo až kolem pětadvaceti, což je číslo, ze kterého by se dala poskládat dvě mužstva i s náhradníky. Já jsem spíše fandil těm kamarádům, jenž měli tu chuť a zatvrzelost pro prosazení se v týmu „jedničky“ (z našeho ročníku 1985, kde nás v dorostu skončilo myslím sedm to byli tři Pepa Hřib, Martin Velecký a „povinně“ Milan Šidlo). Ostatní buď s fotbalem skončili nebo podepsali lístky na hostování do okolních vesnic především do Záhorovic, kde o nás projevíli zájem. Já se rozhodl pro to druhé a jsem za to rád. Raději hrát každý zápas v základní sestavě v týmu v nižší soutěži, než sedět věky na střídačce a na hřiště se dostat na 5 minut jednou za tři zápasy. Postupem času se ukázalo, že veškeré snažení zmíněných tří hráčů

pár minut na trávník. Pepu to po roce a půl přestalo bavit a přestoupil za námi do Záhorovic, kde dnes hraje v základní sestavě a je spokojený, protože hrát zápasy a nabrat zkušenosti je lepší, než trénování do sedření s výsledkem a jednoduchou vizí, že se zase nedostanu na hřiště. Martin je stále vytrvalý ve svém snažení a dále mu fandím. Milan, jakožto brankař, si vysloužil nejvíce šancí. Ještě aby ne, potřebuje především chytat, aby se cítil stoprocentně. Z ročníku 1986 se do mužů dostal pouze Kuba Tlach. Jinak všichni kluci z fotbalem skončili. Bohužel.

Již několikrát jsem vedl řeč s představiteli oddílu o vytvoření šumického „týmu B“. Myslím, že by se vyřešil problém jak s občasným nedostatkem hráčů, tak by to vedlo i k větší konkurenci, vzrůstající chuti a prosazení i těch zapomenutých borců, kteří fotbal hráli, hráli ho dobře, ale skončili. Vždy jsem však v této věci neobstál.

Myslím, že by se měli představitelé zamyslet, kam chtějí do budoucna s oddílem kopané v Šumicích směřovat. My bychom jim však neměli nadávat nebo špinit jejich práci. Měli bychom brát v úvahu to, že to všechno dělají ve svém volném čase a především v lásce k fotbalu a k jeho pozvednutí a rozvoji u nás v obci. Jejich pozice není v současné době závidění hodná, proto jim fandíme, doufejme a věřme, že jejich rozhodnutí budou správná.

- pav-*X*

POZVÁNKA

Vážení občané Šumic
sbor dobrovolných hasičů v Šumicích si Vás prostřednictvím Šumického zpravodaje dovoluje pozvat na

„Tradiční hasičský výlet“

který se uskuteční 29. července 2006 v areálu zahrádkářů.

Začátek je v 16 hodin. Občerstvení bude připraveno a k tanci a poslechu bude hrát pro Vás známý pan Suchánek ze Šanova.
Na Vaši hojnou účast se těší pořadatelé

Fotogalerie:

Velikonoční výstava v muzeu

Rybářské závody na rybníku

Máj po pár dnech

Pěvecká soutěž Šumi šou

Jeden ze tří zpomalovacích ostrůvků